EEN SPECIALE
UITGAVE VAN

DOLF STAAL

6. Man overboord

Het Paasrapport van Dolf ziet er erg bevredigend uit. Ook zijn grootvader, een oud-kapitein, spreekt er zijn goedkeuring over uit en heeft tevens een

verrassing. Een van zijn kleinkinderen is stuurman van de grote vaart en heeft Dolf uitgenodigd voor een tochtje naar de Noorse Fjorden.

Het zal niemand verwonderen, dat Dolf deze invitatie met enthousiasme begroet. Er volgen enkele drukke dagen met het regelen van papieren, inpakken e.d.

Maar dan breekt eindelijk de grote dag aan en vinden wij Dolf op de kade, waar hij afscheid neemt van z'n ouders, z'n zusje en talrijke kennissen.

In de stuurhut, hoog boven het menselijk gewoel, staat de kapitein. Hij controleert de verschillende apparaten en is gereed om het vertreksein te geven.

Een der eersten, die Dolf tegenkomt, is zijn neef, de stuurman. „Ahoy", schreeuwt hij hem toe, „alles oké?".

Daar gilt de sirene voor de derde maal. De loopplank wordt ingehaald en langzaam glijdt het machtige gevaarte van de kade af.

Voordat we verder gaan met Dolf's wederwaardigheden zal het goed zijn een paar opvarenden voor te stellen. Allereerst de gepensionneerde generaal van Haeren.

Verder een jong echtpaar, de Heer en Mevrouw Zijlstra. Men vindt ze altijd in elkaars gezelschap.

Een wel zeer zonderling figuur is de oude heer van der Brugh. Een vriendelijk mannetje, dat zich steeds beijvert iedereen op hoofse wijze te begroeten.

Verder een ziekelijke man, genaamd Romburg, met zijn dochter Lia. Zij is actrice en neemt dan ook de allures aan van een filmster.

Met deze bonte verscheidenheid van passagiers glijdt het schip verder zijn bestemming tegemoet . . .

De tweede avond van zijn verblijf aan boord begint voor Dolf een van zijn vreemde avonturen. Onbewust hiervan leunt hij over de railing en geniet

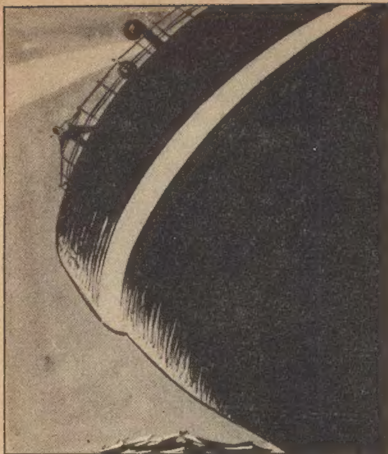
van de steeds wisselende weerspiegeling van de maan in het donkere water. In het duister heeft hij er geen erg in, dat hij wordt bespied.

Plotseling schiet er op een meter of 12 afstand van hem een donkere schim over de railing. Voordat deze onverwachte verschijning tot zijn

bewustzijn is doorgedrongen, hoort Dolf een luide plons, onmiddellijk gevolgd door een afgrijselijke gil. Bliksemsnel keert hij zich om

en rent naar de railing. Het water is echter te donker en hij kan dan ook niets onderscheiden. „Hemel", denkt hij, „er is iemand overboord."

Luid schreeuwend holt hij over het dek in de richting van de kapiteinshut, waar hij totaal in de war komt binnenvallen.

„Vlug, Kapitein!", brengt hij hijgend uit. „Er is een man overboord gevallen." Ben je daar zeker van?", schrikt de kapitein. „Absoluut!", antwoordt

Dolf. „Ik hoorde de plons in het water en het hulpgeroep van de man". „Dan moet onmiddellijk het schip stoppen en een der sloepen naar beneden."

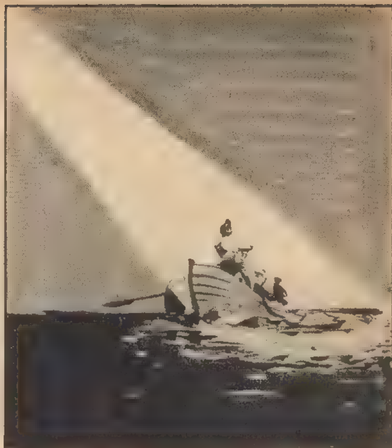
Hij rent naar de commandobrug en geeft korte, krachtige bevelen. Onmiddellijk is het gehele schip in rep en roer.

Aan alle kanten flitsen verblindende schijnwerpers aan. Matrozen hollen op en neer en angstige passagiers in nachtgewaad lopen hen in de weg.

Binnen enkele seconden is een der sloepen gestreken en zoeken enkele matrozen de onmiddellijke omgeving af. Hun pogingen worden belemmerd door de

pikdonkere nacht, maar na enige tijd vist een der matrozen een hoed op. Hoe men verder ook zoekt, de zee geeft zijn prooi niet meer prijs.

Men moet op het ergste zijn voorbereid... De kapitein neemt de hoed over en bekijkt die van de binnenkant. „Er staan enkele letters in," zegt hij, „er

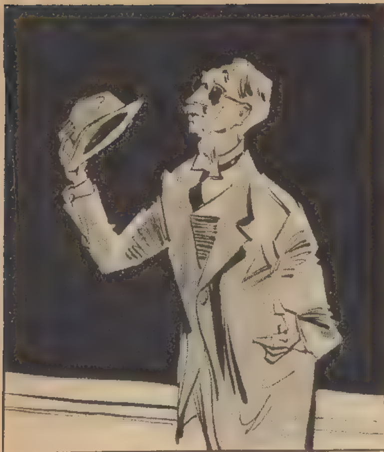
staat: A. J. H. R.". Lia Romburg slaakt een luide gil. „Dat, . . . dat . . . is mijn . . . mijn vader", brengt zij stamelend uit.

Dan valt zij bewusteloos neer op het dek. Alle passagiers zijn teneergeslagen door deze droeve gebeurtenis en kijken elkaar verslagen aan.

„Wij moeten onmiddellijk iets voor dit meisje doen," onderbreekt generaal van Haeren de drukkende stilte. „Zij kan toch hier niet blijven liggen!"

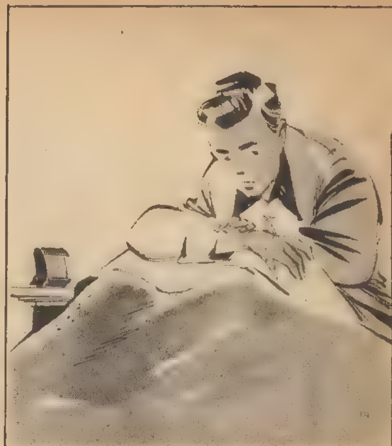
„Neemt U mij niet kwalijk," onderbreekt de oude van der Brugh hem. „Ik ben dokter in ruste. Ik zal dit meisje wel behandelen. Een kalmerend

drankje zal haar wel weer vlug op de been helpen. Het arme kind. Het moet ook een vreselijke dag voor haar zijn."

Twee matrozen tillen de bewusteloze gestalte op en brengen haar naar de hut van de zonderlinge dokter van der Brugh.

Die nacht kon Dolf de slaap niet vatten. Weer hoorde hij die afgrijselijke gil . . . De plons in het water. „Er klopt iets niet," moest Dolf

maar steeds denken. Hij kon zich echter niet realiseren wat er niet klopte. Totdat hij plotseling besefte, dat hij eerst de plons had gehoord en

onmiddellijk daarna die afgrijselijke gil. „Dat kan toch niet! Als iemand van een dergelijke hoogte in het water valt, zakt hij toch naar beneden! Dan kan

hij toch niet gillen!" Resoluut gooide hij de dekens af en begaf zich naar de hut van Romburg.

Behoedzaam gluurde hij om zich heen, alvorens binnen te gaan, maar hij ziet niemand. Toch was zijn handelwijze niet onopgemerkt gebleven.

Een sinistere gestalte begluurde hem van achter de trap, die naar het bovendek leidde . . . Systematisch onderzoekt Dolf de hut.

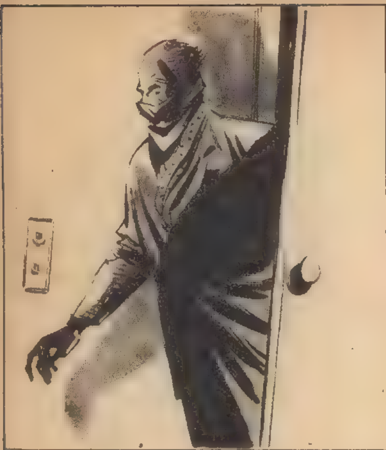
De Heer van Romburg had niet veel bagage bij zich. Behalve een klein koffertje met ondergoed, een regenjas en enkele boeken kon Dolf niets vinden.

„Vreemd", dacht Dolf. „Geen toiletartikelen" . . . Ook in de twee kasten kon hij niets meer ontdekken. „Hier klopt iets niet," vond Dolf ten tweede male.

Ook de man buiten de hut klopte niet! Hij had nu een zwarte doek voorgebonden en was totaal onherkenbaar.

Geluidloos draaide hij de deurknop om en schoof terug naar binnen.. Snel stak hij zijn hand uit naar de lichtschakelaar en knipte het licht uit.

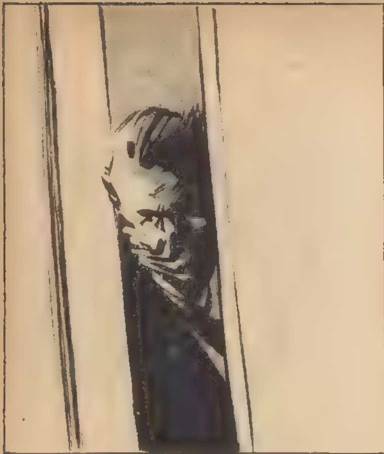
Snel sprong hij op Dolf af, die totaal verrast was door deze snelle overrompeling en zelfs niet de kans kreeg zich te verzetten.

Terwijl hij met een arm Dolf's nek in een klem omvatte, drukte hij gedurende enkele seconden een in chloroform gedrenkte doek tegen zijn neus.

Al spoedig verloor Dolf het bewustzijn. De indringer gooide het slappe lichaam over zijn schouder en liep naar de deur.

Hij opende deze op een kier en gluurde voorzichtig naar buiten. Tegen de verschansing stond een eenzame figuur geleund.

Het was mijnheer Zijlstra, die van de prachtige maannacht genoot. Zelf was hij er totaal onkundig van, dat hij hiermede Dolf's leven redde.

De boef moest nu namelijk geruime tijd wachten tot Zijlstra zijn hut weer opzocht en in die tijd kreeg Dolf de kans weer tot zijn positieven

te komen. Weliswaar duurde het geruime tijd voordat hij zich volkomen bewust realiseerde, wat er met hem gebeurde, maar toen kwam hij ook

onmiddellijk in actie. Geen seconde te vroeg overigens. Omdat zijn aanrander niet op tegenstand was bedacht, kostte het hem slechts weinig

moeite, de man een flinke stoot in zijn maag te geven en zich los te worstelen. Met een doffe klap viel hij op het dek. „Wat jij!", schreeuwde

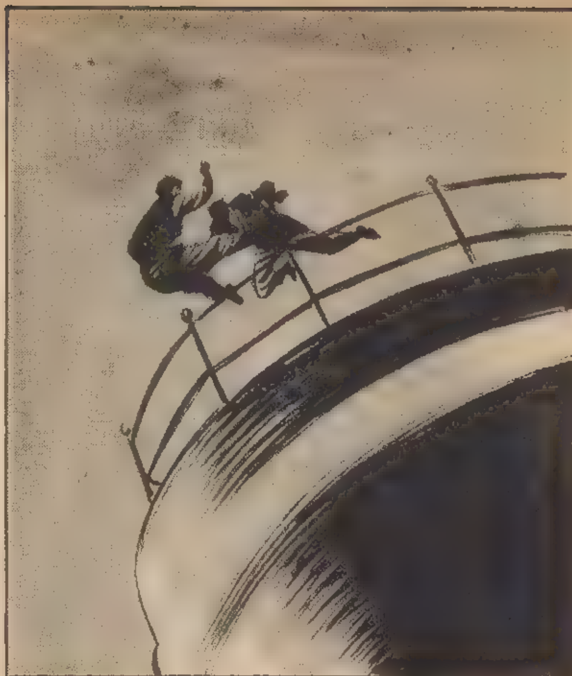
de gemaskerde en sprong met beide voeten bovenop hem. Dolf was daar echter op bedacht en ving de zware figuur op zijn voeten op.

Hij kreeg de kans snel op te staan en juist op het moment, dat de kerel op hem toestormde, gaf hij een goed gerichte rechtse.

Versuft deinsde de man achteruit, doch herstelde zich snel. Zijn hoofd als stootsblok gebruikend, rende hij recht naar voren, plaatste zijn

hoofd in Dolf's maag en omklemde hem stevig met beide armen. Deze aanval kwam zo hevig aan, dat Dolf met zijn aanvaller

enkele meters naar achteren stoof, over de lage railing tuimelde en achterover naar beneden viel. Zijn aanrander kwam in hetzelfde tempo

achter hem aan en beiden verdwenen in het zilte nat. Dolf bevond zich in een precaire toestand, want het bleek, dat de man niet kon zwemmen.

Hij moest dus niet alleen door geschreeuw de aandacht trekken van de bemanning, maar was ook nog verplicht de geheimzinnige,

onbekende te redden van de verdrinkingsdood. Gelukkig werd zijn angstig geroep gehoord en voor de tweede maal die nacht kwamen alle

hands aan dek. Er werden reddingsboeien in zee gegooid, een sloep werd gestreken en binnen enkele minuten slaagde men erin de twee drenkelingen

te redden. Dolf bleek van het onvrijwillige bad geen nadelige gevolgen te hebben, maar zijn aanrander had het bewustzijn verloren, en lag

bewusteloos op dek. „Wie is dat in hemelsnaam?", vroeg de kapitein verbaasd. „Ik ken die man niet." „Toch wel", antwoordde Dolf. „U kent deze man wel. Het is een oplichter en deze vrouw, die

zich Lia Romburg noemt, is zijn medeplichtige. Wij kennen deze man als Romburg èn — in een andere vermomming — als van der Brugh. De donkere schim, die ik overboord heb zien vallen, was niet Romburg, maar een pop. Een zware pop, die onmiddellijk in de diepte verdween. Vannacht ben ik in de hut van Romburg geweest en vond absoluut geen toiletartikelen. Dat was een grote fout. Dat bewijst dat deze man nooit heeft bestaan. Het was slechts een vermomming. Deze man is zowel Romburg als van der Brugh geweest.

Nu vraagt U mij natuurlijk: „Waarom is vannacht deze comedie opgevoerd?" Ik heb zo'n idee, dat deze dame hier — de z.g. Lia Romburg — daar wel een antwoord op weet."

„Ja", stamelde deze, „hij heeft gelijk! Ik heb mij altijd tegen dit waanzinnige plan verzet. Deze bewusteloze man speelde inderdaad de beide rollen. Hij is mijn man . . .

Vroeger is hij acteur geweest, daarom verstaat hij de grimeurkunst zo goed. Als Romburg had hij een verzekering afgesloten van 50.000 gld. De begunstigde was v. d. Brugh. Vannacht heeft hij een pop in de kleding van Romburg overboord gegooid. Daarmee wilde hij de dood bewijzen van de niet bestaande man en zodoende in het bezit komen van het verzekeringsgeld." Na deze bekentenis barstte zij in snikken uit.
Hiermee eindigt dit zonderlinge avontuur van Dolf Staal. De beide oplichters werden gearresteerd en Dolf genoot van zijn verdere vacantiedagen, zonder schokkende gebeurtenissen.

So Long!

Deze reeks spannende AVONTUREN van DOLF STAAL bestaat uit ZES deeltjes. Ze worden zolang de voorraad strekt GRATIS door Uw SPAR WINKELIER bij aantrekkelijke aanbiedingen beschikbaar gesteld.

Kopen bij de Spar is sparen bij de koop

10% VOORDEEL **100% KWALITEIT**